ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

21 листопада 2018 року
№ 44 (83)

Минулої п'ятниці в Українському домі (м. Київ) відбулися урочистості з нагоди Дня працівників сільського господарства, в яких взяли участь Прем'єр-міністр Володимир Гройсман, в.о. голови аграрного комітету Верховної Ради Олександр Бакуменко, перший заступник міністра аграрної політики та продовольства Максим Мартинюк, народні депутати, керівники облдержадміністрацій, широке коло аграріїв.

З приводу Подяки, та не тільки

Прем'єр вручив урядові нагороди працівникам сільського господарства, відзначивши їх вагомий внесок у розвиток українського аграрного сектору.

Серед відзначених - голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський. Йому було вручено Подяку Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана, чим і підтверджено високу оцінку роботи обласної Асоціації та особисто її очільника.

Приблизно в той самий час працівників сільського господарства привітали і в області, влаштувавши урочисте зібрання з врученням грамот і відзнак. Але те, що побачили зі столичних пагорбів, у Дніпрі, як мовиться, під носом не помітили. Представників обласної Асоціації на урочистий захід навіть не запросили.

А по суті, потужним загоном придніпровських фермерів обласні власті просто знехтували, знехтували тими, котрі вносить свою вагому частку в продовольчий достаток краю, справно наповнюють бюджети різних рівнів, зрештою, дбають і про добробут села.

Може, так сталося тому, що обласна Асоціація фермерів та приватних землевласників має свою принципову позицію, а обласним високопосадовцям до душі лише їм «зручні»...

Маємо те, що маємо

Ще 100 років тому в селах жило близьк 80% всього населення України. Сьогодні ж населення сільської місцевості щороку скорочується. Однією з причин цього можна вважати брак інвестицій у соціальну структуру села.

УКРАЇНСЬКІ села найактивніше покидає молодь. За статистикою останніх років, у 6 000 українських сіл взагалі немає молоді віком 16-28 років. .

Інвестиції у соціальну сферу сіл припинили збільшуватися ще у 2012 році. Так, з розрахунку на 1 грн. інвестицій у виробництво продукції сільського господарства, за останні шість років вкладення зменшилися більш, ніж утричі: з 0,97 грн. у 2011 році – до 30 копійок у 2017 році.

Науковці підрахували, що найбільше коштів на соціальну сферу сільської місцевості було виділено у 2011 році — 25,4 млрд. грн. Проте у 2012 році через скорочення бюджетного фінансування і погіршення умов економічної діяльності на селі вкладення на ці цілі зменшилися до 19 млрд. грн. А у 2014–2017 роках щорічні вкладення сягали 17–19 млрд. грн. Експерти вважають, що аби не допустити деградації соціальної інфраструктури на селі, потрібно вжити кардинальних заходів щодо покращення умов для її відновлення і розвитку. В першу чергу, збільшити інвестиції за рахунок усіх джерел фінансування.

...І АЛЕРГІЯ НА БРАСЛЕТ

Ще у травні цього року суддю Бабушкінського районного суду м. Дніпра Андрія Леонова повідомили про підозру у скоєнні ним злочину, передбаченого ч.4 ст.368 Кримінального кодексу України. Мова йшла про те, що він аж бігом згодився на пропозицію збагатитися на дурничку, отримавши неправомірну вигоду, як зараз прийнято «величати» хабарництво.

Хоч слідство ж навздогін цьому, з дозволу сказати, служителю Феміди висунуло звинувачення навіть у вимаганні неправомірної «данини» у розмірі 30 тисяч американських доларів. Врешті-решт «відчайдушний» Андрій Анатолійович був пійманий детективами Національного антикорупційного бюро України разом зі спецпризначенцями СБУ у Дніпропетровській області на гарячому. Затримали любителя надлегкої наживи під час одержання «першого «траншу» грошових коштів у сумі 15 тисяч доларів» А хто у нас на Дніпропетровщині не знає, що неправедним чином збагачуватися судді Леонову заманулося, розглядаючи резонансну справу з зухвалої спроби рейдерського захоплення фермерського господарства «Дар» із Попасного Новомосковського району? Нагадувати усі перипетії цього більш ніж скандального процесу немає потреби - «Фермер Придніпров'я» кільки разів писав про нього. Останній раз буквально недавно у №41 (80) 24 жовтня ц. р. Публікація називалася «Не кривосудь і судимим не будь».

Але не так сталося, даруйте, як наша газета «радила»: минулого тижня у місцевому суді Запорізького району Запорізької області розпочався суд над суддею Андрієм Леоновим. Ми тут хочемо першим ділом засвідчити, що поки на Генпрокуратуру, НАБУ і САПу та СБУ скаржаться, наче вони занадто «м'які» до всіляких корупціонерів-негідників, у даному випадку детективи названих відомств провели велику й ретельну роботу, включаючи слідчі дії та обшуки, і ще в останній день серпня «стосовно підозрюваної особи» Звинувачувальний акт передали до суду. Як ви зрозуміли, до нейтрального суду сусідньої області. Тепер справа честі місцевого суду Запорізького сільського району винести чесний і справедливий вирок. Сьогодні у нас немає ніяких підстав сумніватися, що даний суд не справиться з цим завданням. Навпаки, є велика надія і віра, що правда та писані закони візьмуть гору. Але як на нас, для цього необхідно і нашим фермерам не лишатися осторонь і тепер. Якщо хочете знати, потрібна і далі участь як обласної Асоціації, так і окремо осібно та персонально тих, яким не байдуже, чим скінчиться суд над Леоновим. Вірніше, котрі зацікавлені, щоб процес справді «гідно» покарав корупціонера-хапугу в суддівській мантії. Та й зовсім не зайвою, а навпаки доречною буде «допомога» наших фермерів суду винести рішення за принципом, як раніше казали, «катюзі по заслузі». А що помилково вважати, ніби уже і без нас, без нашої активної і послідовної позиції правосуддя бездоганно й блискуче упорається зі своїми обов'язками, показало, як на нашу думку, перше так зване підготовче засідання суду, котре відбулося у Запоріжжі на минулому тижні.

Антикорупціонер

Читайте далі стор. 4

ЛЬОДНИКОВИЙ ПЕРІОД

Чи перший подих ХОЛОДОМОРУ?

ТРЕТІЙ тиждень минає, як насправді у багатьох різних містах України ніяк не можуть сповна та й на повну силу запустити опалення житлових будинків і численних приміщень соціальної сфери на зразок лікарень, шкіл і дитсадків. Як це не сумно, доводиться радіти, що зі своїм приходом справжня зима ще й забарилася, а загалом та, котра уже на порозі, обіцяє бути нібито теплішою, ніж зазвичай. На нашій Дніпропетровщині серед найбільш потерпаючих мешканці шахтарського Павлограда, але в першу чергу Кривого Рогу, який не зупинився підняти гвалт з цього приводу на всю Україну. Досі більшість українців навіть не підозрюють, не здогадуються і не уявляють, наскільки перелякав криворізький розголос діючу нині у нас владу. Гадаєте, випадково дуже надзвичайну нараду відразу зібрав Прем'єр Володимир Гройсман, а на неї завітав та гнівно виступив Петро Порошенко. зовсім не випадково. Ви звернули увагу, що передусім задля того затіяли «розбірки», щоб усю вину фактично перекласти на мерів тих міст, де трапилися збої з постачанням енергоресурсів. Хоч якраз криворізький бунт ясно і чітко дав зрозуміти, що собака заритий то на київських пагорбах влади. Про це якраз і піде мова у своєрідному репортажі «бунт у Кривому Розі», який «Фермер Придніпров'я» друкує у цьому номері.

Але наша мета не тільки розкрити читачам очі на те, що у дійсності і цього разу трапилося. Що за колапсом з опаленням криється насправді уся не просто неспроможність теперішньої влади наводити лад і вміло керувати державою, а її зверхнє, байдуже і нехлюйське, уже й відверто злочинне ставлення до народу. В жадібній гонитві за особистим збагаченням, нищенні задля цього недавно ще однієї з найбагатших країн Європи теперішні антидержавні горе-мужі та моральні переродженці український люд уже й за люд не вважають. Так от, наші земляки-криворожани якраз і посміли нагадати нинішній владі, що вони люди, наділені почуттям власної гордості і гідності. бо якщо слідом у Смілі і Шепетівці оголосили надзвичайний стан, то хочеться запитати: чому ж Сміла не виявилася такою теж сміливою, як Кривий Ріг? А шепетівцям не зайве було б заходжуватися відбудовувати вузькоколійку Павла Корчагіна, щоб везти нею собі дрова з лісових нетрів, а у Київ на розпал шини, якщо самі пасують владі казати у вічі правду, якої вони про неї думки!

Нарешті коротко про те, на що звернули увагу практично усі спостерігачі і експерти. Скандальний, якщо не катастрофічний старт опалювального сезону у тих містах і містечках стався, органи місцевого самоврядування котрих очолюють опозиційні до БПП та «народного фронту» міські голови. Випадково це чи ні? Навряд випадково, якщо знати і розуміти, що ватажки і Кривого Рогу, і Шепетівки та Сміли, того ж Херсону не переобтяжуватимуть себе, м'яко кажучи, потугами мобілізовувати під час наступних виборів адміністративні ресурси на користь діючої нині влади. Отож їх треба якомога швидше замінити, і холодні батареї у квартирах містян слушна й чудова навіть для цього нагода. Тому Гройсман першим ділом і пообіцяв звернутися до Верховної Ради знайти можливості мерщій послати у відставку мерів, які, мовляв, з власної вини не справилися з проблемами. А оскільки законних підстав у Верховної Ради скасовувати волю виборців окремо взятих міст наче як і немає, то Президент Петро Порошенко услід докинув, що в разі чого порадить нардепам призначити там або там нові вибори міських голів.

Якщо це так, то випробування холоднечею у «вибраних» містах схоже на провокацію дуже. А якщо схоже, то з нею у влади вийшла осічка. Навіть більше – промашка. І рикошет, який влучив, навпаки, у давно уже скомпроментований і зіпсований імідж влади. Якщо взяти ту ж Смілу, то виявилося, що її залишила без тепла також державна теплоелектростанція, котра зібрала з народу понад 90 мільйонів гривень, але куди їх поділа – містянам не відомо. То міського голову Сміли все одно що гудили тепер за те, що він… підвищеними тарифами повторно не дав команду здирати з земляків ще раз 90 мільйонів. Чи можна у країні фактично поголовно кинутого у злидні народу уявити більший цинізм?..

Продовження - стор. 5

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

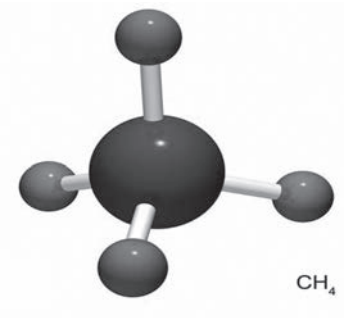

дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля, не зазначається суб'єктом господарювання

реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності (автоматично генерується програмними засобами ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля, для паперової версії зазначається суб'єктом господарювання)

ПОВІДОМЛЕННЯ

про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ДНІПРОМЕТСПЛАВ»
Код ЄДРПОУ – 42129998

(повне найменування юридичної особи, код згідно з ЄДРПОУ або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи – підприємця, ідентифікаційний код або у разі відсутності ідентифікаційного коду зазначаються паспортні дані (серія, номер паспорта, ким і коли виданий) фізичної особи – підприємця)

інформує про намір провадити плановану діяльність та оцінку її впливу на довкілля.

1. Інформація про суб'єкта господарювання
Місцезнаходження юридичної особи: 49087, Дніпропетровська область, м. Дніпро, вул. Калинова, 87, оф. 516
Поштова адреса: 49087, Дніпропетровська область, м. Дніпро, вул. Калинова, 87, оф. 516
Контактний телефон: (056) 794-17-31
e-mail: dniprometsplav@gmail.com

(місцезнаходження юридичної особи або місце провадження діяльності фізичної особи — підприємця (поштовий індекс, адреса), контактний номер телефону)

2. Планована діяльність, її характеристика, технічні альтернативи.
Планована діяльність полягає у виробництві м'якого свинцю з відходів акумуляторного виробництва що містять свинець та з вторинної сировини постачальників.
Передбачається реконструкція лінії перфорації свинцевої стрічки фірми «Sovema», встановленої на ділянці виготовлення решіток, розташованої в виробничому корпусі №48 ТОВ «ВЕСТА КАР БАТЕРИ».
Готовою продукцією рафінувальної ділянки є м'який марочний свинець по ГОСТ 3778-98 у вигляді маркованих слябів вагою 10 - 12 кг з розмірами 312 × 360 × 12 мм.
Сировиною ділянки рафінування свинцю є чорновий свинець. В процесі рафінування для видалення небажаних елементів зі свинцю використовуються реагенти і легуючі компоненти.
Технологічний процес отримання м'якого свинцю складається з наступних етапів:
1. Завантаження та наплавлення необхідного обсягу розплаву чорнового свинцю – котел №1.
2. Видалення надлишку міді - котел №1.
3. Видалення олова, миш'яку, сурми (окисне рафінування) - котел №1.
4. Видалення залишків олова, миш'яку, сурми (лужне рафінування) - котел №2.
5. Розливання готового м'якого свинцю - котел №2.
В якості палива використовується природний газ.

Технічна альтернатива 1
Планована діяльність полягає у виробництві м'якого свинцю з власних відходів акумуляторного виробництва що містять свинець та з вторинної сировини постачальників.
Передбачається реконструкція лінії перфорації свинцевої стрічки фірми «Sovema», встановленої на ділянці виготовлення решіток, розташованому в виробничому корпусі №48 ТОВ «ВЕСТА КАР БАТЕРИ».
Готовою продукцією рафінувальної ділянки є м'який марочний свинець по ГОСТ 3778-98 у вигляді маркованих слябів вагою 10 - 12 кг з розмірами 312 × 360 × 12 мм.
Сировиною ділянки рафінування свинцю є чорновий свинець. В процесі рафінування для видалення небажаних елементів зі свинцю використовуються реагенти і легуючі компоненти.
Технологічний процес отримання м'якого свинцю складається з наступних етапів:
1. Завантаження та наплавлення необхідного обсягу розплаву чорнового свинцю – котел №1.
2. Видалення надлишку міді - котел №1.
3. Видалення олова, миш'яку, сурми (окисне рафінування) - котел №1.
4. Видалення залишків олова, миш'яку, сурми (лужне рафінування) - котел №2.
5. Розливання готового м'якого свинцю - котел №2.
В якості палива використовується рідке або тверде паливо.

Технічна альтернатива 2
Не розглядається.

3. Місце провадження планованої діяльності, територіальні альтернативи
Місце провадження планованої діяльності: 49055, м. Дніпро, вул. Будівельників, 34 (виробничий корпус №48 ТОВ «ВЕСТА КАР БАТЕРИ»).
Загальна площа ділянки складає 396 м². Найближча житлова забудова знаходиться на відстані 830 м в північно-західному напрямку від корпусу №48.

Територіальна альтернатива 1
Територіальна альтернатива не розглядається (об'єкт знаходиться на території вже існуючого підприємства на правах договору суборенди виробничого корпусу).
Територіальна альтернатива 2
Не розглядається.

4. Соціально-економічний вплив планованої діяльності
Запланована діяльність сприятиме:
- зменшенню кількості відходів, які надходять на звалище для захоронення;
- зменшенню рівня негативного впливу відходів на довкілля;
- збільшенню обсягів використання цінних компонентів відходів у якості вторинної сировини;
- підвищенню рентабельності сфери поводження з відходами;
- створенню нових робочих місць;
- отриманню додаткового прибутку, збільшенню надходжень до бюджету.

5. Загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності (потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо)
Реконструкцією передбачається автоматизація ділянки рафінування та розливання свинцю з прив'язкою до існуючих систем автоматизації, КВП. Системи автоматизації забезпечують автоматичне керування і регулювання технологічних процесів рафінування, безпечну роботу устаткування, контроль ведення процесу і параметрів технологічного обладнання.
Метою технологічного процесу рафінування чорнових сплавів на основі свинцю є приведення їх якості та хімічного складу у відповідність з необхідним технічною документацією складом. Процес складається з наступних основних циклів:
плавлення вторинної сировини і чорнових сплавів;
рафінування від домішок.
Для визначення масової частки домішок в розплаві і вибору подальшого маршруту - технологічної схеми відбирається проба металу.
В процесі рафінування чорнових сплавів і виробництва м'якого свинцю необхідно виконувати операцію переливу розплаву з одного котла в інший. Для перекачування розплаву використовується насос відцентрового типу і комплект трубопроводів.
Для перекачування розплаву з рафінувального котла в розливний котел розплав підігрівається до температури не менше 450 ºС.
З метою видалення залишкових окислів підготовлений до розливання свинець піддається обробці.
Мета проведення операції - отримання готової продукції у вигляді слябів вагою 10 - 12 кг. Вага сляба залежить від марки свинцю і висоти наповнення кристалізатора при розливанні.

6. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за альтернативами:
- по забрудненню атмосферного повітря – значення гранично допустимих концентрацій (ГДК) забруднюючих речовин в атмосферному повітрі;
- по утворенню відходів: мінімізація утворення, облік та утилізація згідно чинного законодавства України;
- по грунту, поверхневих та підземних водах: значення гранично допустимих концентрацій (ГДК) забруднюючих речовин, відсутність інтенсивного прямого впливу, виключення забруднення поверхневих вод;
- по акустичному впливу: в межах допустимих рівнів шумового навантаження;
- дотримання меж землевідведення;
- дотримання санітарно-захисних зон;
- дотримання правил пожежної безпеки.

Щодо технічної альтернативи 1
Екологічні та інші обмеження альтернативи 1 такі ж самі, як для прийнятого варіанту впровадження планованої діяльності.
Щодо технічної альтернативи 2
Не розглядаються.

7. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території за альтернативами:
Щодо технічної альтернативи 1:
Еколого-інженерна підготовка і захист території не передбачається, так як діяльність підприємства здійснюється в межах існуючого виробничого приміщення. Проведення контрольно-аналітичних досліджень стану атмосферного повітря, та облік відходів з передачею їх спеціалізованим підприємствам. Персонал проходить періодичне навчання та атестацію з правил експлуатації обладнання, техніки безпеки, пожежної безпеки та охорони навколишнього середовища.
Щодо технічної альтернативи 2:
Така ж сама, як для прийнятого варіанту впровадження планованої діяльності.
Щодо територіальних альтернатив 1,2
Не розглядаються (об'єкт знаходиться на території вже існуючого підприємства на правах договору суборенди виробничого корпусу).

8. Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля:
Можливі впливи планової діяльності на довкілля включають:
Щодо технічної альтернативи 1
- на клімат і мікроклімат – процес виробництва м'якого свинцю з власних відходів акумуляторного виробництва що містять свинець та з вторинної сировини постачальників не є діяльністю, що має значні виділення тепла, вологи, газів, що призводить до парникового ефекту і інших речовин, викиди яких можуть вплинути на клімат і мікроклімат в прилеглій місцевості;
- на повітряне середовище – джерелами забруднення атмосфери є технологічне обладнання ділянки рафінації. Серед основних забруднювачів очікуються такі речовини як: оксиди азоту (NO_x); свинець та його сполуки; ртуть; метан; оксид вуглецю. Негативний вплив очікується в межах затверджених нормативів. З урахуванням реалізації запланованих природоохоронних заходів, очікуваний вплив характеризується як екологічно допустимий. Платіж за викиди забруднюючих речовин в атмосферу, визначений в грошовому виразі, розраховується згідно ставки податку за викиди в атмосферне повітря окремих забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення (п. 243.1 ст. 243 Податкового кодексу України);
- на геологічне середовище – реконструкції виробничого корпусу № 48 не спричинять за собою зміни сформованих в даній місцевості ландшафту, геологічного та структурно-тектонічної будови; не приведуть до виникнення карстових і селевих явищ, зсувів і, тим самим, не викличуть змін стану і властивостей масивів порід, що призводять до деформації земної поверхні. Погіршення фізико-механічних властивостей ґрунтів у процесі експлуатації не відбудеться.
- на водне середовище – відсутній;
- на техногенне середовище – відсутній;
- на соціальне середовище – носить позитивний аспект (позитивний вплив на місцеву економіку; залучення інвестицій в економіку району). Впровадження планової діяльності є ваговим внеском у розвиток як регіональної економіки, так і економіки України в цілому;
- на рослинний та тваринний світ – прямого фізичного і ландшафтно-формуючого впливу на флору і фауну району ведення робіт, а також факторів зміни умов існування рослин і тварин на безпосередній території планованої діяльності не очікується. У межах затверджених нормативів очікується опосередкований вплив (незначні шуми, викиди забруднюючих речовин) внаслідок роботи видобувної техніки та технологічного обладнання виробничого процесу;
- на грунт – розміщення проектованого об'єкта намічається в існуючому корпусі №48 на території діючого підприємства, де відсутній родючий шар грунту, тому заходи по рекультивації проектом не передбачаються.
- заповідні об'єкти – відсутній;
- відходи – поводження з відходами регулюється вимогами Закону України «Про відходи» (кількісний та якісний склад відходів визначається по мірі їх утворення, відповідно до вимог діючих законодавчих норм і актів).

Щодо технічної альтернативи 1
Такі ж самі, як для прийнятого варіанту впровадження планованої діяльності.
Щодо територіальних альтернатив 1,2
Не розглядаються (об'єкт існуючий; ділянка знаходиться у геологічному вивченні).

9. Належність планованої діяльності до першої чи другої категорії видів діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля (зазначити відповідний пункт і частину статті 3 Закону України "Про оцінку впливу на довкілля")
Планована діяльність належить до першої категорії видів планованої діяльності та об'єктів, які можуть мати вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля відповідно пункту 4 частини 2 статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» № 2059-VIII від 23 травня 2017 року.

10. Наявність підстав для здійснення оцінки транскордонного впливу на довкілля (в тому числі наявність значного негативного транскордонного впливу на довкілля та перелік держав, довкілля яких може зазнати значного негативного транскордонного впливу (зачеплених держав)
Підстави для здійснення оцінки транскордонного впливу на довкілля відсутні.

11. Планований обсяг досліджень та рівень деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля
Відповідно до ст. 6 Закону України "Про оцінку впливу на довкілля" та Додатку 4 до «Порядку передачі документації для надання висновку з оцінки впливу на довкілля та фінансування оцінки впливу на довкілля» затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2017 р. №1026.
Зокрема, планується провести дослідження впливу на повітряне, водне, геологічне середовища та ґрунт, а також соціальне і техногенне середовища, рослинний та тваринний світ у межах ділянки, клімат, передбачається виконання розрахунків розсіювання шкідливих речовин в атмосферному повітрі, аналіз концентрації шкідливих речовин на межі санітарно-захисної зони і на межі житлової забудови, розрахунків ризиків та рівнів шуму

12. Процедура оцінки впливу на довкілля та можливості для участі в ній громадськості
Планована суб'єктом господарювання діяльність може мати значний вплив на довкілля і підлягає оцінці впливу на довкілля відповідно до Закону України "Про оцінку впливу на довкілля". Оцінка впливу на довкілля — це процедура, що передбачає:
- підготовку суб'єктом господарювання звіту з оцінки впливу на довкілля;
- проведення громадського обговорення планованої діяльності;
- аналіз уповноваженим органом звіту з оцінки впливу на довкілля, будь-якої додаткової інформації, яку надає суб'єкт господарювання, а також інформації, отриманої від громадськості під час громадського обговорення, під час здійснення процедури оцінки транскордонного впливу, іншої інформації;
- надання уповноваженим органом мотивованого висновку з оцінки впливу на довкілля, що враховує результати аналізу, передбаченого абзацом п'ятим цього пункту;
- врахування висновку з оцінки впливу на довкілля у рішенні про провадження планованої діяльності, зазначеного у пункті 14 цього повідомлення.

У висновку з оцінки впливу на довкілля уповноважений орган, виходячи з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, визначає допустимість чи обґрунтовує недопустимість провадження планованої діяльності та визначає екологічні умови її провадження.
Забороняється розпочинати провадження планованої діяльності без оцінки впливу на довкілля та отримання рішення про провадження планованої діяльності.
Процедура оцінки впливу на довкілля передбачає право і можливості громадськості для участі у такій процедурі, зокрема на стадії обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, а також на стадії розгляду уповноваженим органом поданого суб'єктом господарювання звіту з оцінки впливу на довкілля.
На стадії громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля протягом щонайменше 25 робочих днів громадськості надається можливість надавати будь-які зауваження і пропозиції до звіту з оцінки впливу на довкілля та планованої діяльності, а також взяти участь у громадських слуханнях. Детальніше про процедуру громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля буде повідомлено в оголошенні про початок громадського обговорення.

13. Громадське обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля
Протягом 20 робочих днів з дня оприлюднення цього повідомлення на офіційному веб-сайті уповноваженого органу громадськість має право надати уповноваженому органу, зазначеному у пункті 15 цього повідомлення, зауваження і пропозиції до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля.
Надаючи такі зауваження і пропозиції, вкажіть реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (зазначений на першій сторінці цього повідомлення). Це значно спростить процес реєстрації та розгляду Ваших зауважень і пропозицій.
У разі отримання таких зауважень і пропозицій громадськості вони будуть розміщені в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля та передані суб'єкту господарювання (протягом трьох робочих днів з дня їх отримання). Особи, що надають зауваження і пропозиції, своїм підписом засвідчують свою згоду на обробку їх персональних даних. Суб'єкт господарювання під час підготовки звіту з оцінки впливу на довкілля зобов'язаний врахувати повністю, врахувати частково або обґрунтовано відхилити зауваження і пропозиції громадськості, надані у процесі громадського обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля. Детальна інформація про це включається до звіту з оцінки впливу на довкілля.

14. Рішення про провадження планованої діяльності
Відповідно до законодавства рішенням про провадження даної планованої діяльності буде
Внесення до переліку ліцензіатів на провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами

(вид рішення відповідно до частини першої статті 11Закону України "Про оцінку впливу на довкілля")
що видається
Міністерство екології та природних ресурсів України

(орган, до повноважень якого належить прийняття такого рішення)

15. Усі зауваження і пропозиції громадськості до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, необхідно надсилати до Міністерства екології та природних ресурсів України, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, Київ, 03035, відділ оцінки впливу на довкілля: m.shimkus@menr.gov.ua, (044) 206-31-15, (044) 206-31-64. Контактна особа: Шимкус Марина Олександрівна, начальник відділу оцінки впливу на довкілля Мінприроди України
(найменування уповноваженого органу, поштова адреса, електронна адреса, номер телефону та контактна особа)

Таємний конкурс без переможця

Давно очікуваний працівниками і вихованцями «Верхньодніпровського дитячого будинку-інтернату № 2» Дніпропетровської облради конкурс із заміщення посади директора закладу відбувся в Дніпрі 15 листопада. «Конкурсус» із латинської, за Вікіпедією, означає змагання, що дає змогу виявити найгіднішого із його учасників. Та захід в облраді закінчився… пшиком:

- Ніхто з чотирьох кандидатів не набрав необхідної кількості голосів для перемоги, - пояснила голова комісії Вікторія Лук'яненко, начальник відділу аудиту виконавчого апарату облради.

Те, що комісія не була налаштована на серйозну роботу, відразу впадало у вічі. До зали з проведення конкурсу попередньо не були запрошені кандидати, відтак ніхто публічно не оголосив мети заходу і склад комісії. За дверима конкурсу залишилися і працівники закладу, які прибули з Верхньодніпровська висловити думку більшості трудового колективу щодо майбутнього керівника. Не були згадані і критерії «Положення про порядок призначення на посаду та звільнення з посади керівників підприємств, установ та закладів, що належать до спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст Дніпропетровської області», затвердженого рішенням Дніпропетровської облради 11 червня 2004 р. Саме згідно з цим документом і має проходити процедура визначення переможця.

Більше того, членів комісії ошелешила присутність в залі конкурсу кореспондента «Фермера Придніпров'я». Вони одразу задали питання, в якому мимоволі проглядався фінал конкурсного дійства:

- Після звільнення з посади директора Геннадія Феденка ситуація у Верхньодніпровському дитбудинку № 2 покращилася. Ви ж теж не заперечуєте цього? Тож навіщо пресі бути присутньою на конкурсі?

Довелося пояснити, що трудовий колектив дитбудинку звернувся до редакції ще на початку червня. Метою звернення була не лише відставка свавільного директора, який за рік пустив попідтинню четверту частину персоналу, а і розслідування фактів незаконного нарахування ним премій «своїй команді», що встановила перевірка комісії Департаменту соцзахисту Дніпропетровської ОДА, повернення вилучених особистих пенсійних карток дієздатним вихованцям, поновлення незаконно звільнених на роботі і т. п. А ще призначення нового керівника - чесної, вимогливої, свідомої своєї високої місії опікуна дітей з вадами фізичного та розумового розвитку, людини. Поки що облрадою виконана лише одна з кількох вимог працівників закладу. Тож підстави уваги ЗМІ до процесів у ньому більш ніж очевидні, та і Закон України «Про доступ до публічної інформації» це гарантує, адже конкурс є відкритим.

Але члени комісії, переважна більшість яких є посадовими особами облради, порадившись на місці, заходилися… голосувати щодо присутності преси на конкурсі! І «визначилися» - мовляв, кореспондент у залі буде негативно впливати на кандидатів. Вони, чого доброго, геть забудуть українські закони та говоритимуть не те, що слід… Вочевидь, це пряме порушення ст. 29 «Доступ до відкритої інформації» Закону України «Про інформацію», яка гласить:

«Обмеження права на одержання відкритої інформації забороняється законом».

Та хіба вперше Дніпропетровська облрада порушує законодавство України? Варто згадати, як впродовж кількох місяців не виконувалося рішення профспілкових зборів працівників Верхньодніпровського дитбудинку № 2 про недовіру Геннадію Феденку – а це гарантує ст. 33 Закону України «Про професійні спілки, їх права та обов'язки»! Звільнити директора облрада могла і на підставі затвердженого нею контракту, його п. 5:

«Керівник може бути звільнений з посади в разі одноразового грубого порушення ним законодавства чи обов'язків, передбачених контрактом, у результаті чого для установи настали значні негативні наслідки (нанесені збитки, виписані штрафи тощо)».

Надто сувора «втаємниченість» журі таємного конкурсу...

Думка трудового колективу знову ігнорується

Таке і є, кілька рішень Верхньодніпровського районного суду про виплату зарплати за вимушений прогул незаконно звільненим Г. Феденком працівникам інтернату в сумі 85 тисяч гривень ніхто не скасував і, очевидно, не скасує. Суми призначених компенсацій внаслідок зволікань із виплатами лише зростатимуть, це передбачено ст. 117 Кодексу законів про працю. Та і суди ще тривають.

А комісія викликала кандидатів по одному і проводила з ними співбесіду за зачиненими дверима. Кандидатів було четверо – колишній інструктор з праці і заступник голови профспілки дитбудинку Андрій Кременчуцький, який оскаржує в суді своє звільнення з роботи у серпні, в. о. директора Верхньодніпровського інтернату № 2 Аліна Збаранська, колишній директор Геннадій Феденко і начмед Верхньодніпровської райлікарні Тетяна Козлова. Під час конкурсу в коридорі облради стояли кілька працівників інтернату зі зверненням трудового колективу, надісланого голові облради Глібу Пригунову та голові конкурсу Вікторії Лук'яненко, підписаного 83-ма працівниками:

«Звертаємося з приводу проведення Дніпропетровською облрадою конкурсу на заміщення вакантної посади директора Верхньодніпровського інтернату № 2. Наш трудовий колектив переважною більшістю підтримав Андрія Кременчуцького як кандидата, бо він добре розуміє процес роботи, уміє ухвалювати виважені рішення і відповідати за них. Прекрасно володіє собою в несподіваних ситуаціях, має довіру співробітників і дітей. Колектив повинен поважати керівника і навпаки, лише тоді можна досягти гарних результатів роботи. Прохаємо підтримати кандидатуру Андрія Кременчуцького!»

А присутня няня Олеся Колбун доповнила звернення:

- Щойно телефонували з Верхньодніпровська, усім дитбудинком моляться про підтримку нашого кандидата. У разі потреби готові їхати до Дніпра! Невже і цього разу не почують людей?

Але склалося так, як не гадалося. Комісія своєрідно мотивувала відмову чотирьом кандидатам:

- Діяльність підприємства має ґрунтуватися на міцній базі. Треба кожному кандидату розробити бізнес-план з розвитку дитбудинку, залучити для цього фахівців. Щоб ми могли визначитися, яка з програм найкраща. Хочемо, щоб кожен кандидат, який подасть заяву, змоделював розвиток інтернату хоча б на один рік. Почніть із себе, у вас діти і господарська частина, готуйтеся! Дата наступного конкурсу буде оголошена пізніше.

Окрім Вікторії Лук'яненко, до складу конкурсної комісії входять начальник відділу кадрової роботи з комунальними підприємствами облради, секретар комісії Наталія Костіна, голова депутатської профільної комісії Ольга Гугніна, заступник керуючого справами Олена Савченко-Сватко і головний спеціаліст відділу корпоративних прав та відносин власності Альона Прохоренко. На підсумковому засіданні вони, як не дивно, заперечували проти фотофіксації заходу. І тим самим іще раз зігнорували вимогу ст. 26 «Права та обов'язки журналіста редакції» Закону України «Про друковані засоби масової інформації»:

«Журналіст має право відкрито здійснювати записи, в т. ч. із застосуванням будь-яких технічних засобів, за винятком випадків, передбачених законом».

Держслужбовці, до речі, під час виконання повноважень не є приватними особами, а посадовими, тому згадане небажання суперечить закону. Це роз'яснення Мінюсту України 11 червня 2012 року: «законодавство не передбачає закритих для журналістів заходів та об'єктів влади». Та і згідно зі ст. 307 Цивільного кодексу України і фізичні особи можуть бути записані без їхньої на те згоди, коли зйомка відбувається відкрито на вулиці чи на заходах публічного характеру – зборах, конференціях, мітингах і т. п.

Окрім спротиву оприлюдненню публічних дій, комісія облради навіть не згадала звернення трудового колективу Верхньодніпровського інтернату. Після конкурсу досвідчений вихователь дитбудинку Олександр Завгородній з гіркою іронією зауважив:

- Нашу думку, а також думку дітей ніхто не врахував. Її просто не чують, а людей геть не бачать! Нам же не з бізнес-планом дітей виховувати, а з людиною! Ще за Горбачова трудовий колектив питали – кого вони хочуть бачити керівником? За всіма ознаками начебто ми розвиваємося і йдемо вперед. А на ділі навіть того давнього досягнення перебудови катма.

«Мотиви дій комісії очевидні»

«Нульове» рішення комісії розчарувало не лише присутніх в облраді працівників інтернату. Проте для нього існує достатня мотивація. Так вважає депутат Верхньодніпровської районної ради від «Свободи»

Галина Прохоренко:

- Іспит кандидатів має проводитися на знання Конституції України, законів про запобігання корупції, держслужбу, трудового кодексу, враховуються їхні морально-психологічні якості, досвід роботи тощо. Все це передбачено «Положенням про порядок призначення на посаду…» облради. Комісія могла дати і якесь практичне завдання, щоб визначитися, а ще врахувати думку трудового колективу. Чому кандидатів не попередили завчасно, що в кожного мусить бути «програма розвитку інтернату»? Чому в конкурсному відборі не було представників Департаменту соцзахисту, членів комісії із липневої перевірки дитбудинку? Тому кулуарно проведений 15 листопада конкурс є фікцією і лише імітацією. Таке «рішення без рішення» підготовлене завчасно, воно вигідне всім, бо затягує процес іще на два місяці.

Вважаю, Аліна Збаранська вигідна персона для облради. Та людям важко буде з нею працювати, тому трудовий колектив має сказати своє слово. До всього діти в інтернаті особливі, дуже чутливі на добро і зло. Двоє вихованців, Антон Тітов і Олександр Ніщименко, вивезені Г. Феденком за участь в протестах абсолютно незаконно до Стародобровільського психоневрологічного диспансеру. Вони дуже прохають про повернення, бо жили в інтернаті більше десяти років. Та на два мої і піклувальної ради Верхньодніпровської міської ради звернення А. Збаранська відповіла – директор не повинен узгоджувати власні дії з піклувальною радою міста! Що це, коли не авторитаризм? А ще є звернення 38 парафіян верхньодніпровського православного храму, які також прохають про повернення їхніх братів по вірі додому. Досі не повернені і пенсійні картки дієздатним вихованцям. Тому за «наслідками» конкурсу напрошується висновок - чужа людина на посаді директора інтернату обласній раді не потрібна!

Дійсно так, бо нова людина може працювати в інтересах дітей, тому може закрити давнє «кейтерингове харчування» і подібні «схеми» розкрадання дитячих грошей і харчів, про що на сторінках «ФП» йшлося раніше. А ще верхньодніпровські активісти «Руху Нових Сил» повідомили, що слідчий відділ Верхньодніпровського відділення поліції за ознаками ч. 1 ст. 191 ККУ «Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживань службовим становищем» вніс до ЄРДР за № 120 180 40 43 0000 968 від 11 жовтня 2018 р. і розслідує факт вивезення 1 800 кілограмів металевих виробів з дитбудинку в травні ц. р. і продаж їх як металобрухт. За твердженням свідків, у розкраданні майна комунальної власності Дніпропетровської обласної ради підозрюється тодішнє-теперішнє керівництво інтернату – директор Г. Феденко та заступник А. Збаранська. Розслідування триває. Тому згаданий у заголовку висновок конкурсу за сімома замками можна перефразувати і так – справжній переможець у ньому залишився той самісінький…

Для порівняння – у вересні Державне бюро розслідувань у Києві оголосило про 455 вакансій у своїх територіальних органах. Завчасно повідомило графік проведення конкурсних відборів і публічно запросило журналістів обов'язково бути присутніми на них. У Дніпрі представника ЗМІ не пустили на конкурс із вибору директора дитбудинку. Що приховують?

Григорій ДАВИДЕНКО.

! Виховання – велика справа: воно вирішує долю людини

Яків Белінський

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

...І АЛЕРГІЯ НА БРАСЛЕТ

Встати, суд іде!

Продовження. Початок - стор. 1,

ЗВИНУВАЧЕННЯ прийняла до розгляду Колегія суддів під головуванням судді Романа Мінгазова. І перше, що їй довелося виносити на обговорення – клопотання адвоката підсудного Андрія Стадницького та самого підсудного Андрія Леонова… зовсім відмовитися слухати Звинувачувальний акт і на цьому тобто припинили як кримінальне провадження, так і судове розслідування. Повернути назад в Національне антикорупційне бюро матеріали досудового слідства і помахати, по суті, «найгрізнішим» прокурорам України рукою, наче усі їхні потуги і виїденого яйця не варті. Їх треба відкинути, якщо й не забути потім про них. Запитаєте, на яких підставах? А на тверде навіть переконання захисту і підсудного, слідство, котре скінчилося підозрою пана судді Леонова у вимаганні неправомірної вигоди, провела бригада детективів, котра наче не мала на це… повноважень та прав.

Тут треба пояснити. Слідство за підозрою Леонова в правопорушенні, на якому його спіймали перш за все під орудою працівників управління СБУ у Дніпропетровській області, здійснила потім бригада детективів, створена зі слідчих прокурорів НАБУ, САПу і СБУ. Її створив, благословив і своїм підписом узаконив старший детектив-керівник Управління Четвертого відділу Першого підрозділу Головного підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро Вадим Васильчук. Так повністю читається посада, котру обіймає цей прокурор. А адвокат Стадницький разом зі своїм підзахисним заходилися стверджувати, що «дана посада не наділяє пана Васильчука повноваженнями створювати бригади детективів та слідчих і доручати їм проводити досудові розслідування за звинуваченнями посадових осіб». А якщо так, то слідство за звинуваченням Леонова здійснила «група детективів, створена з порушенням процесуального в Україні законодавства». Результат – «її Звинувачувальний стосовно Леонова акт не можна вважати юридично законним і правомірним». Все. Мовляв, крапка. І до побачення, панове нишпорки та детективи, бувайте здорові!

Адвокат так довго і плутано роз'яснював, якщо й не «розжовував» суду права, обов'язки та повноваження керівників і начальників управлінь, відділів і підрозділів НАБУ, що, здавалося, й сам заплутався в них. А особливо стало ясно, як на долоні, що він і сам до пуття не відає, хто за що в НАБУ відповідає та хто якими повноваженнями у ньому наділений. Не випадково головуючий Колегії суддів Роман Мінгазов не витримав і запитав:

- Гаразд, а якби групу детективів підбирав і створював не пан Васильчук, а хтось інший, і якби працювали у ній інші детективи, а не ті, котрі працювали згідно з рішенням Васильчука – що б у такому випадку для вас змінилося?

- О, - мало не вигукнув пан Леонов, - ще й як багато та суттєво відбулося б інакше!

І Леонов виголосив міні-промову, з якої виходило, що звинувачення його у вимаганні доларового хабаря – це ніби чистої води щодо нього провокація СБУ області, а дії з боку обласної фермерської Асоціації – вигадки й наклепи, насилля та свавільні переслідування, і не менше. Чого, мовляв, «упереджена» слідча група, затверджена Васильчуком, не змогла чи не захотіла приймати за реальність. Судячи з усього, за його, судді Леонова, реальність, а не за ту, з якою погодилися детективи НАБУ, САПу і СБУ порізно і разом узяті. Спіч пана Леонова легко розвінчав і спростував учасник процесу з боку обвинувачення прокурор Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Віталій Гречишкін. Він погодився, що «структура НАБУ складна і наразі сповна не засвоєна іншими ще органами правопорядку та правосуддя, хоч досить ретельно познайомитися з положенням про Бюро та його внутрішнім розпорядком, як стане зрозуміло, що старший детектив і він водночас керівник Управління Четвертого відділу Першого підрозділу Головного підрозділу детективів НАБУ наділений навіть обов'язками «створювати аналогічні слідчі групи детективів».

-Тому навіщо, - продовжив Віталій Володимирович, - ця гра словами? Нащо жонглювання термінами «Головний підрозділ», «Управління» і «Відділ» та «Відділення», «Перший», «Другий», «Третій» і «Четвертий» підрозділи? Щоб забалакати, забити памороки та затуркати суд, забрести у гущавину, у яку дивись можна і подумати, ніби ліпше дійсно не забрідати?

Коротше, суд не задовольнив клопотання підсудного і його захисника. Але ж на «дискусію» пішло півдня! Ще другу половину довелося витратити на «другий акт»: стосовно Леонова до останніх пір діяли запобіжні засоби, та їх термін вичерпався. І щоб упередити гірший для себе варіант, і з цього приводу він також подав клопотання по відношенню до нього… «відмінити будь-які обмеження». З чим рішуче, ясна річ, знову не погодився прокурор САПу Віталій Гречишкін. Більше того, зі свого боку він наполягав повернути підсудному домашній арешт.

Тут необхідно зробити невеличкий відступ в недалеке минуле. Це коли у липні слідчий суддя Солом'янського районного суду м. Києва Ольга Курова уже раз вирішувала, і далі утримувати чи ні Леонова під домашнім арештом, під яким він перебував як тільки йому оголосили підозру – з травня себто? Так тоді без будь-яких вагань Леонову продовжили первинний запобіжний засіб. Значить він мусив постійно перебувати за місцем свого проживання, день і ніч, і обов'язково попереджати прокуратуру, суд або слідчих, якщо з якихось причин доводиться змінювати місце свого перебування. Також за кожним викликом правоохоронців і судочинців у призначений час прибувати до них. Нарешті й утримуватися від спілкування зі свідками у даному кримінальному провадженні та уповноваженій на те особі «здати на зберігання паспорт для виїзду за межі держави або інші документи, які дають право на подорож за кордон». І останнє доволі істотне – постійно носити так званий електронний засіб контролю – браслет, як його називають. Так Андрій Анатолійович миттю поскаржився в Апеляційний суд міста Києва, і його Колегія суддів буквально напередодні першого підготовчого засідання в Запорізькому суді… відмінила цілодобовий домашній арешт, замінивши його лише нічним – з 22 години і до 8-ї ранку. А заодно відмінила і зобов'язанням Леонову без дозволу не залишати Дніпро. Правда, закордонний паспорт мусив здати в міграційну службу…

Як неважко здогадатися, прокуратура й намагалася добитися, щоб суд повернув Леонову цілодобовий домашній арешт «з електронним браслетом» на руці. На що Андрій Анатолійович виголосив ще один свій спіч. Особливо бурхливо з приводу того, наче він досі слухняно виконував усі команди НАБУ та судів, не приховував і не спотворював речові докази, тим паче, не псував їх і не знищував, у чому з фактами в руках звинувачував його прокурор Віталій Гречишкін. Леонов навпаки наполягав, наче не ухилявся він від обмежень, отож чистий і пухнастий ніби він, за що заслуговує тепер… «амністію».

Ще один аргумент, на який послався Андрій Леонов – у нього проблеми зі здоров'ям, має хронічне захворювання, яке вимагає регулярних візитів на процедури в медичні заклади. З цього приводу пану судді можна поспівчувати і побажати берегти своє самопочуття. А для цього, як на нашу думку, не варто зловживати й хабарництвом, щоб міцно та спокійно спати ночами і не псувати собі нерви. Так краще для здоров'я! Згадав також Андрій Анатолійович, що у нього сім'я, п'ятеро дітей, утримання яких ніби цілком на його плечах. Що ж, і дітей необхідно жаліти. Та чому це про них мусить тепер думати й піклуватися суд, якщо батько-суддя вчасно не подумав про них, коли явно не безкорисно прикривав злісних «рейдерів у законі», а потім вимагав неправомірну для себе вигоду від фермерів, яких сам же й «допомагав» негідникам ошукати? Адже батько потрібен вдома, щоб ростити, виховувати і годувати своїх дітей.

І нарешті Леонов просив зоглянутися над ним і з тієї причини, що у нього, бачте, алергія на… електронний браслет. Якщо це правда, то очевидно таке також трапляється. Але тоді тим паче необхідно остерігатися коїти за всіма очевидними ознаками злочини-правопорушення – згодні?

А що Запорізький районний суд, схоже, врахував аргументи свого колеги, так це Бог і йому суддя. Клопотання прокурорської сторони він відхилив, а клопотання захисту і самого підсудного задовольнив. Правда, лише частково. Зате як? Під особисте зобов'язання не в повному обсязі зберіг… винятково нічний арешт. А що ж у Леонова, як то кажуть, на умі, відомо лише йому. Та й справа не тільки в цьому. Справа і в тому, що підготовчим засіданням, коли суд муситиме вчиняти тільки так звані дії досудового розгляду і не приступати до розгляду по суті, кінця й краю не видно. Адже на перший раз Колегія суддів на чолі з Романом Мінгазовим за день встигла розглянути, як ви зрозуміли, лише два клопотання адвоката і підсудного. «А їх у нас, - ненароком похвалився адвокат Андрій Стадницький, цілих три томи» - і показав рукою справді на три доволі грубезних тек, котрі лежали перед ним на столі.

- Що три томи, я бачу, - знову не втримався Роман Мінгазов. – Ви скажіть, щоб ми уявляли, що на нас чекає, скільки їх чисельністю? Скажімо, півсотні чи більше-менше?

- Менше, - «заспокоїв» адвокат і «пообіцяв»: - Але вистачить!

Одне діло, як ви, не сумніваємося, здогадалися, що вистачить добряче зволікати й затягувати процес. Дехто уже прогнозує, що в цілий рік не вдасться вкластися, щоб заслухати справу і винести по ній рішення. Однак друга справа ще більш нахабніша. Поки суд розглядатиме три томи скарг та клопотань і не матиме змоги приймати до розгляду звинувачення по його суті, Андрій Леонов має право працювати на посаді, яку він обіймає. Тож Андрій Анатолійович у Запоріжжі підсудний за кримінально-корупційною статтею, а у Дніпрі суддя Бабушкінського районного суду, який теж… розглядає кримінально-корупційні провадження інших звинувачених в особливо тяжких злочинах. Ось такий парадокс сучасного українського правосуддя, у яке повірити важко, а знайти аналогію якому у світовій практиці навряд чи можливо. Сумно, братці, сумно сьогодні жити.

Ніна МИХАЙЛОВА.

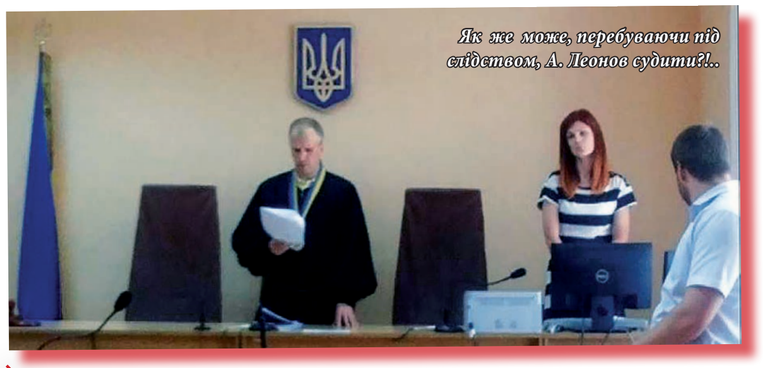

Як же може, перебуваючи під слідством, А. Леонов судити?!..

P.S. *Втім, з'явилася надія, що доволі дивне й несподіване законодавче «непорозуміння» знайшло своє справедливе вирішення. Схоже, «реагуючи» на очевидну перспективу надто тривалого розгляду в суді справи Леонова, який сам в цей час здійснюватиме правосуддя, що виглядає не просто абсурдом, а глузуванням та знущанням над правом, заступник Генерального прокурора України і він же керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Назар Холодницький звернувся у Вищу раду правосуддя з клопотанням якомога швидше усунути настільки очевидну юридичну, м'яко кажучи, «дурницю» – «визначити новий термін відсторонення судді Андрія Леонова від здійснення ним правосуддя». У клопотанні Н. Холодницького читаємо: «НАБУ ретельно провело досудове розслідування у кримінальному провадженні за підозрою Леонова А. А. - службової особи, котра займає відповідальне становище - у проханні надати йому неправомірної вигоди в особливо великому розмірі». І далі: раніше, доки Леонов А. перебував під цілодобовим домашнім арештом, він був відсторонений від можливості розглядати кримінальні справи злісних правопорушників, коли ж суд цілодобовий домашній арешт замінив арештом лише нічним і під особисте зобов'язання, у Леонова А. з'явилася можливість повернутися до правосудної практики, у якій, причому, і відмовити йому нема змоги. З чим Спеціалізована антикорупційна прокуратура України погодитися принципово не згодна.*

Так от, коли ж цей наш матеріал уже було підготовлено до друку, стало відомо, що Вища рада правосуддя у повному обсязі задовольнила клопотання Назара Холодницького. Леонова відсторонено від виконання обов'язків судді Бабушкінського районного суду м. Дніпра до винесення рішення Запорізьким районним судом у справі, якою Леонов обвинувачується у скоєнні особливо тяжкого корупційного злочину.

Н. М.

БУНТ У КРИВОМУ РОЗІ

Але те, що практично усі ЗМІ Дніпропетровщини і України в один голос, наче змовившись, назвали криворізьким бунтом, насправді – і про це сказати треба відразу – було повстанням. Почалося воно під вечір. Мобільний телефонний зв'язок, а також соціальні мережі в Інтернеті настільки миттю поширюють новини, що в даному випадку вистачило години, максимум півтори, аби все місто сполошилося і завирувало. У Саксаганському районі Кривого Рогу спершу батькам дітей, які навчаються у середніх школах №14, 35, 41, 68 та 119 повідомили: завтра уроків не буде, школи закриваються на невизначений термін. А вже за лічені хвилини стало відомо, що загалом 19 шкіл та навчально-виховний комбінат № 240 і найкращий ліцей цього району припиняють працювати. Причина – відсутність опалення. Температура у класах не перевищувала плюс 12 градусів за Цельсієм.

Тільки ж Саксаганський район не став винятком. На вимушені «канікули» своїх учнів відпустили і 18 шкіл та знову ж таки навчально-виховний комбінат № 22 і інтернат № 4 сусіднього Покровського району. І поїхало, і пішло – школи і НВК та інтернати ще двох районів, Долгинцівського та Інгулецького, якщо так можна сказати, приєдналися до навчальних закладів, котрі з тієї ж причини – холоднечі у класах - оголосили про тимчасові канікули. Начальник Управління освіти і науки міської ради Тетяна Кріпак мусила терміново вийти в ефір одного з телеканалів міста і висловити надію, що «будемо сподіватися, ситуацію, яка склалася не з нашої вини, вдасться оперативно вирішити, і наші діти зможуть прийти у теплі школи та дитячі садочки уже в найближчі дні». Тобто, крім загалом 78 загальноосвітніх шкіл, закрилося тут і 75 дошкільних дитячих закладів. А разом з ними і, ясна річ, 22 лікарні зі своїми стаціонарними відділеннями, включаючи і найбільшу тут, котору називають «тисячнецею» - розраховану на тисячу ліжок. І яка обслуговує мінімум чотири довколишніх сільських районів. Зрозуміло, що без опалення і напризволяще було кинуто понад 2 тисячі багатоквартирних багатоповерхових житлових будинків. Вважайте, що половину міста. Себто понад 320-ти тисячам дорослих і похилого віку людям та їхнім дітям і онукам у своїх квартирах і вдень, і особливо вночі доводилося зігріватися «доступними і недоступними методами».

А все тому, що ПАТ «Криворіжгаз» припинив подачу газу на котельні державного підприємства «Криворізька теплоцентраль». Котли в них погасли і більше не горять, як співали колись у відомій пісні. А головне, що й не звісно було, коли зможуть відновити роботу. Як пояснили людям технічний директор «Криворіжгазу» Анатолій Пономаренко і начальник його управління охорони Борис Рибка, «подача припинена на виконання наказу чи розпорядження НАК «Нафтогаз України» в зв'язку з тим, що підприємство нагромадило більш ніж мільярдний борг – зрозуміло, що в гривнях - за спожите в попередні періоди паливо. І як наслідок не уклало необхідний договір на наступний період з тієї причини, що ним ставилася вимога передусім виплатити третину боргу, відтак не менше 375 мільйонів гривень». Іншими словами, їхали-їхали і приїхали в… тупик, «який тут, у Кривому Розі, не вирішити – немає грошей». Пояснювали ж це саме таким чином пан Пономаренко і пан Рибка людям, котрі з самісінького ранку наступного дня - у понеділок - зібралися біля «парадного під'їзду» ПАТ «Криворіжгаз»

Зібралися, судячи з усього, стихійно чи самоорганізовано, якщо так можна сказати. Ми ж тут скажемо прямо: молодці, що зібралися. Зібралися ж явно обурені містяни, у них навіч урвався терпець: чотири останні роки тільки й розмов у Кривому Розі, що про «стратегічний проект модернізації існуючої досі системи і мережі забезпечення житлового фонду та соціальної сфери опаленням», і ось вам, люди добрі, його фінал-Юр'їв даному разі не обійтися». Отака новина, як грім на голови, грякнула криворіжцям. Щоб нагромадили вони більш, ніж мільярдну заборгованість, такого не може бути. Отож вузол холодомору явно затягувався ще дужче!

Бунтарі зажадали, щоб на їхні очі явилися перші керівники підприємства. Необхідна ясність, де поділися гроші, які містяни сплачували за спожите блакитне природне паливо? Це з одного боку. З другого – чому вони виявилися крайніми у взаєморозрахунках між трьома, якщо враховувати дійсно і «Енергоринок», державними підприємствами? Це що, як не гра в жмурки між трьома соснами? Причому, коли людям сховатися немає куди і де, а їм замазують очі. Натомість з'являється повідомлення прес-секретаря «Криворіжгазу» Дарини Орлової, що роботу підприємства паралізовано, складається загроза також і для його керівників, то «у цій ситуації вони вирішили сьогодні на роботу не виходити». На жаль, не послідувало уточнення, «не вийшли зовсім чи у критичний момент залишили свої робочі місця» Так або інакше, але тепер надходить звістка, що невідомі самочинно захопили чотири чи п'ять котелень, зірвали пломби на їхніх запобіжниках і намагаються «ввімкнути подачу природного газу».

Зі свого боку в «процес» втручаються депутати міської ради і народні Верховної Костянтин Павлов та Андрій Гальченко. Це вони ініціюють негайну поїздку на перемовини до Києва. Народ не заперечує, але резонно зауважує, що «в Київ ліпше везти шини». Багато хто коментує ситуацію «як вовчий оскал влади, котра остаточно виказала свої антинародні устремління». Отож своє заворушення згортати народ не збирався. Тим паче, два дні поспіль телефони «Криворіжгазу» не відповідали на дзвінки, а його працівники не виїжджали на виклики. Навіть ніби і на надзвичайні та аварійні також.

На ранок третього дня почали нарешті повідомляти, що здійснюються роботи з пуску і підготовки до пуску усіх котелень, які обслуговує «Криворізька теплоцентраль». Одначе зараз є необхідність говорити про те, що практично усі ЗМІ і області, і України замовчують. Житловий комплекс та соціальну сферу Кривбасу опалюють два підприємства – комунальне «Криворізькі тепломережі» і державне «Криворізька теплоцентраль». І що тут цікаво – обслуговують вони тотожну кількість споживачів, бо поділили місто пополам практично порівно. Але як ви знаєте, в боржники потрапила та уже записалася в банкрути лише «Теплоцентраль». Не зважаючи на те, що це фактично теплоелектростанція, для якої гаряча вода, що подається в централізовану опалювальну систему, фактично «попутній» товар, який має коштувати копійки. Однак виходить, наче ще й ті, кого обігрівають комунальні «Тепломережі», розплачуються справно, тобто «Мережам» дісталися винятково сумлінні платники, а «Централі» злісні неплатники, чи як? По-перше – абсурд. А по-друге – одразу зробилося ясно, що причина надзвичайного становища не скільки у Кривому Розі, стільки на пагорбах столичної влади. «Криворізькі тепломережі», котрі підпорядковані Криворізькій міській раді, значить, обходяться без надмірних боргів, тим часом «Криворізька теплоцентраль», яка залишається у розпорядженні Володимира Гройсмана і його компанії, уже перебуває в стадії безнадійного банкрута.

І далі: «Криворізька теплоцентраль» теж з усіх сил рвалася з державної власності в комунальну, але зась. У неї, як воші за теплого кожуха, вчепилися і Фонд держмайна, і загалом Кабмін та підлеглі йому структури. Як за ласий шматок зубами вчепилися і не відпустили. Чому? – питається в нашій задачі, «розв'язати» яку ще й зараз намагаються криворізькі повстанці. Кому вигідно тримати її за дійну корову? – запитують вони. Бо мають свідчення, що лише 15 відсотків тих сум, які внесли за спожите паливо клієнти «Теплоцентралі», потрапили за призначенням, а 85% «акумулюються і крутяться невідомо де».

Ще одне, до чого не докопатися бунтарям Кривого Рогу. Не розкритою залишається й історія з підготовленою свого часу, ще до 2014 р., стратегічною програмою з модернізації мережі забезпечення міста теплом в осінньо-зимові періоди. Розповідають, що існувало два грубезних томи товщиною в «Капітал» Карла Маркса. І далі: «Весь 124-кілометровоі довжини з півночі на південь ланцюг Кривого Рогу був вивчений в деталях по мікрорайонах і по дворах, по кожній вулиці і кожному будинку окремо, і було підготовлено різні варіанти та пропозиції, де зберегти централізоване, а де перейти на альтернативне або автономне опалення». Одначе як неважко здогадатися, цей план - за часи теперішньої і в Україні загалом, і в місті зокрема влади - сховали у глибочезну шухляду. Причому принципово, вперто і наперекір протестам прихильників «революційної» модернізації. Знову ж бо знайомі запитання, і обидва поки що без відповідей: чому і кому вигідно натомість явно непосильними тарифами нищити людей за послуги, котрі продовжують надавати винятково дві фірми? А також, звичайно, коли це знущання й газове видушування свого народу у нас скінчиться?

Микола ЯСЕНЬ.

Резонанс

ЛЬОДНИКОВИЙ ПЕРІОД

Чи перший подих ХОЛОДОМОРУ?

... І запалали шини біля ПАТ «Криворіжгаз».

тому числі збройних (було поранено близько двохсот чоловік, а дев'ятеро убито) викликало свавілля, котре чинили у Кривому Розі міліцейські відділення щодо народу. Але нинішнє хіба свавілля по суті державних органів влади зверху і до низів більш терпиме, ніж давнє? Як на переконання криворізького населення, навпаки більш нестерпне, якщо хочете знати.

Тому як тільки бунтівники впритул підступили до стін приміщення ПАТ «Криворіжгаз», то відразу й почали силоміць штурмувати його. Бо почули, що зі свого боку свій «привіт» передав їм голова НАК «Нафтогаз», сумнозвісний обдарований мільйонною доларовою премією невідомо за що Андрій Коболев, який заявив, як відрізав, що «державне підприємство «Енергоринок» має відшкодувати свої борги перед АТ «Криворізька теплоцентраль», тільки тоді й можна буде говорити про відновлення роботи станції, а ніякого іншого варіанту немає і бути не може». А зав'язався штурм – «Криворіжгаз» миттю заходився лякати городян, що оскільки його роботу заблоковано і вчинено ніби навіть напад на працівників аварійної служби та її техніку, підприємство «наразі не може гарантувати безпечне постачання газом загалом міста». Отож цілком ймовірна техногенна катастрофа. У відповідь розгніваний повсталий люд увірвався в приміщення «Криворіжгазу» і захопив у заручники згаданих вище Анатолія Пономаренка і Бориса Рибку. Ніхто ж до цих хвилин не помітив, разом з першими бунтівниками з'явилися тут і шини чи їх підвезли згодом, але так чи інакше вони тепер запали вогнем. Масла в них підлив перший заступник голови правління НАК «Нафтогаз України» Сергій Перелома. Адже ніби з його вуст оприлюднили інформацію, що криворізька «Теплоцентраль не отримала права використовувати газ через те, що вона офіційно перебуває в процедурі банкрутства і без згоди на дозвіл арбітражного керуючого в

! Насправді холоду не існує, є тільки недостатня кількість тепла *Сучасний афоризм*

Держреєстр боржників: питання та відповіді

Варто знати

Що таке державний реєстр боржників?

Державний реєстр – це своєрідна база даних, де зібрано та систематизовано інформацію про кожного, хто має заборгованість по аліментах. Також у нього включені підприємства, що заборгували по виплаті заробітної плати та з останнього часу – вноситься про боржників, що перешкоджають одному з батьків у побаченнях з дитиною.

Яка інформація про боржника вноситься до реєстру?

Відомості про боржників, включені до Єдиного реєстру боржників, є відкритими та розміщуються на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України.

У реєстрі можна знайти: ім'я, прізвище, по батькові боржника, його дату народження. Якщо мова про юридичну особу – то в реєстрі міститься ідентифікаційний код особи у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб.

В обов'язковому порядку в реєстр вноситься інформація про найменування органу або прізвище, ім'я, по батькові та посаду посадової особи, яка видала виконавчий документ або дані приватного виконавця, контактну інформацію для зв'язку з ним.

Якими можуть бути наслідки внесення громадянина до Єдиного реєстру боржників?

Головною функцією реєстру є запобігання відчуження боржниками майна.

Відповідно до букви закону, нотаріуси та інші державні реєстратори перед здійсненням будь-якої угоди з відчуження майна зобов'язані перевірити інформацію з Єдиного реєстру боржників.

У випадку, якщо в ході перевірки стане зрозуміло, що особа, яка звернулася до нотаріуса/реєстратора для проведення угоди, наприклад, відчуження нерухомого майна значиться у реєстрі боржників, нотаріус або реєстратор зобов'язаний відмовити у здійсненні реєстраційних дій та у той же день повідомити органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю про майно, з питань відчуження якого звернувся боржник.

Не пізніше наступного дня з моменту отримання повідомлення виконавець в обов'язковому порядку повинен прийняти рішення про накладення арешту на таке майно.

Крім, проблемних питань, які можуть виникнути при спробі відчуження майна, не слід забувати і про те, що інформація внесена до реєстру, є відкритою і може бути перевірена кредитором у разі необхідності отримання кредиту та роботодавцем при прийомі на роботу.

Порядок повернення сплаченого збору до Пенсійного фонду при купівлі житла

Багато українців, які купують житло, зіткнулися з необхідністю сплатити збір до Пенсійного фонду України у розмірі 1% від вартості об'єкта нерухомості.

Справа в тому, що, посвідчуючи договір купівлі-продажу, нотаріус у відповідності до ч. 8 ст. 49 Закону України «Про нотаріат» відмовляє у вчиненні нотаріальної дії, якщо особа, яка звернулася з проханням про вчинення нотаріальної дії, не внесла встановлені законодавством платежі, пов'язані з її вчиненням.

Сплата 1% від вартості житла передбачена Законом України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування», а саме ст. 4 вказаного Закону.

Проте не всі знають, що п. 9 ст. 1 Закону передбачено, що платниками збору на обов'язкове державне пенсійне страхування є підприємства, установи та організації незалежно від форм власності та фізичні особи, які придбавають нерухоме майно, за винятком державних підприємств, установ і організацій, що придбавають нерухоме майно за рахунок бюджетних коштів, установ та організацій іноземних держав, що користуються імунітетами і привілеями згідно із законами та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також громадян, які придбавають житло і перебувають у черзі на одержання житла або придбавають житло вперше.

Оскільки нотаріуси не мають технічної можливості посвідчити договір купівлі-продажу без перевірки сплати збору до Пенсійного фонду України, такий збір просто необхідно сплатити. Проте, з огляду на неузгодженість національного законодавства, приклавши певних зусиль, сплачені грошові кошти у деяких випадках можна повернути.

Який же порядок повернення сплаченого до Пенсійного фонду України збору?

1. Перш за все, при сплаті збору у відділенні банку потрібно попросити видати два примірники квитанції, оскільки один примірник потрібно буде віддати нотаріусу, а другий знадобиться Вам для повернення сплачених грошових коштів.

2. Наступним кроком буде отримання в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно інформаційної довідки за ідентифікаційними для підтвердження придбання квартири вперше.

3. Отримавши інформаційну довідку, потрібно підготувати та направити на адресу відповідного управління пенсійного фонду лист з проханням повернути сплачені грошові кошти з посиланням на норму Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування», відповідно до якої Ви звільняєтеся від сплати збору.

4. Отримавши відмову у задоволенні Вашого прохання або ж взагалі за відсутності відповіді пенсійного управління, потрібно звертатися до адміністративного суду з позовом про стягнення безпідставно отриманих грошових коштів. Потрібно пам'ятати, що з таким позовом можна звернутися протягом шести місяців з дати отримання відповіді листа управління пенсійного фонду.

Варто зазначити, що уже сформувалася позитивна судова практика щодо задоволення таких позовних вимог. Зазвичай, суди розглядають такі справи у порядку письмового провадження без виклику сторін, а тому вам не доведеться витрачати час на судові засідання.

Таким чином, повернути сплачений збір до пенсійного фонду при першій купівлі житла цілком реально, про що свідчить і судова практика: http://reyestr.court.gov.ua/Review/77423092, http://reyestr.court.gov.ua/Review/77423092, http://reyestr.court.gov.ua/Review/77015603.

Попри нескладну на перший погляд процедуру повернення сплаченого збору, для уникнення можливих помилок, варто звертатися по допомогу до юристів.

Андрій ГРИГОРЕНКО.

Чи можна вдома зберігати самогонний апарат і гнати горілку в себе на подвір'ї?

Застерога

Якщо ви це робите для власних потреб, чи є норма кількості зберігання? Та чи може дільничний інспектор приходити з обшуком і конфісковувати спиртне, брагу, холодник й інші устаткування, розповідає tozhaev.com.ua.

У ТОЙ ЧАС, коли в багатьох країнах світу людям не заборонено виготовляти власні спиртні напої, у тому числі й самогон, за умови, що це виключно для своїх особистих потреб, то в Україні, все, що зв'язано із самогоноварінням, вважається незаконним.

Кодекс України про адміністративні правопорушення передбачає відповідальність як за виготовлення, зберігання самогону та апаратів для його вироблення, так і за придбання самогону та інших міцних спиртних напоїв домашнього виробництва.

Незважаючи на те, що розміри штрафів відносно низькі, все ж такі діяння є протиправними на території України і за їхнє вчинення настає адміністративна відповідальність.

Зокрема, за виготовлення, зберігання самогону та апаратів для його виробництва накладається штраф у розмірі від трьох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Це передбачено статтею 176 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Якщо людина купує самогон, то теж несе відповідальність перед законом. Накладається штраф від одного до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що передбачено статтею 177 КУпАП.

Варто зазначити, що міцними вважаються напої від 35 градусів і вище.

Виходячи з цього, випливає, що зберігати самогонний апарат і гнати горілку в себе вдома категорично заборонено. У тому числі неправомірно використовувати напій у власних потребах. Причому незалежно від кількості.

Проте здійснювати обшук і проводити будь-які інші конфіскаційні дії за власною ініціативою дільничний інспектор чи будь-який інший працівник правоохоронних органів не має права. Оскільки як для проникнення в житло, так і для проведення в ньому обшуку чи конфіскації необхідне рішення суду. Без нього дільничний не має права нишпорити й шукати горілку, брагу чи устаткування для самогоноваріння на території вашого володіння. І тим паче, не має права вилучати знайдене. Однак оскільки існує закон про заборону самогоноваріння, потрібно пам'ятати, що в Україні будь-яка діяльність, пов'язана із самогоноварінням, є незаконною.

Михайло МОЖАЄВ, юрист.

До речі

Музей пива та самогооваріння є в невеликому селі Абазівці під Полтавою.

«Від ідеї створення музею до її реалізації минуло близько семи років. Експонати збирав всюди: їздив на зльоти антикварів і блошині ринки, на вже закриті пивзаводи, на яких купував обладнання. Також відвідував країни, які славляться своїм пивоварінням, і знаходив експонати там. Зараз люди знають про моє захоплення і часто самі дарують мені речі для колекції», - розповідає історію створення свого дітища підприємець Василь Кожан.

А на питання, чому музей і пива, і самогону, він відповідає так: «Процеси створення цих напоїв дуже схожі технологічно», і уточнює, що не займається пропагандою самогоноваріння - мовляв, це просто частина історії, про яку не можна забувати.

Музей зовсім невеликий - всього дві кімнати. Зате експонатів тут близько 1000, і вони займають весь вільний простір: буквально від підлоги і до стелі. Перша кімната присвячена пиву, друга - самогону.

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Земляний мигдаль або чуфа

Екзоти

Чуфа - її ще називають сить їстівна або земляний мигдаль. Це багаторічна трав'яниста рослина, що належить до родини осокових класу однодольні квіткові рослини. В Україні вирощується як однорічна. Батьківщина чуфи - країни Середземномор'я і Північної Африки. Вона росте в місцевостях Північної півкулі з помірним і субтропічним кліматом, де її культивують для вживання в їжу. З неї також готують олію, різні напої, кондитерські вироби. Коренева система чуфи сильно розгалужена де є велика кількість тонких кореневищ, на яких багато сотень бульб. Вони мають солодкуватий смак, що нагадує смак горіха, які можна вживати просто так сирими. В наших умовах вона не цвіте. До ґрунту не вимоглива, але для доброго врожаю треба тримати землю вологою, бо відомо всім, що осока росте біля води і в воді.

Як виростити чуфу?

Весною, коли земля добре прогріється, до 15 градусів, я замочую в теплій воді з слабим розчином марганцівки на добу, потім саджаю горішки на глибину 2-3 см. Можна рядочками, а краще виходить саджати, як картоплю в ямки по декілька горішків в одну. Відстань між ними повинна бути такою, щоб мати можливість підгортати кущі. Добрив ніяких я не даю, вона і так росте швидко, як осока на болоті, до півметра висотою, і стає такою густою, що ніякі бур'яни і жуки не заводяться там. Горішки зав'язуються під землею на тонких корінцях. Горішки жовто-коричневі з білим м'якушем всередині. Щоб отримати хорооший врожай, я двічі підгортаю кущі. Перший раз, як виростуть до 15 см, другий - коли вже майже 40 см. Чуфа любить сонце і легкі чорноземи, але родить на будь-яких землях, крім крейдяних. У сухе літо треба щотижня робити полив, але не щедро, бо тоді листя буде багато, а горішків мало. Збираю врожай восени, коли вже пожовтіє листя. Листям годую кроликів, а горішки використовуємо в кулінарії або ж їмо сирими. Чуфу ще називають «сить», бо нею швидко наїдаєшся і не повнієш. Можна добавляти мелені горішки в торти, тоді і цукру не треба, бо в них до 25% сахарози. Горішки по смакоті нагадують мигдаль, мають до 35 відсотків жирної олії, цукор, крохмаль, білки та різні мікроелементи.

Дуже хороший напій можна отримати, якщо змолоти горішки і залити водою, довести до кипіння - матимете горіхове молочко. Дуже смачно! Можна зробити і какао. Для цього треба їх добре підсмажити до шоколадного кольору, змолоти на м'ясорубці, а потім на кавомолці, бо дуже міцні. Потім залити кип'ятком і пити замість кави. Після вживання такого напою, гарантовано енергію на цілий день і чудовий настрій. Можна зробити і шоколадне масло, якщо додати до вершкового масла какао з чуфи 10 відсотків, і збити його в міксері. Діабетикам допомагають 30 горіхів на день. Один з моїх знайомих вилікувався такими горішками тоді, коли йому вже нічого не допомагало. Його сушило в роті, постійно хотів пити, а коли добавив чуфу в раціон – усе минуло. Тепер бігає, як молодий, хоч йому вже під 80 років. У чуфи також листя і коріння мають лікувальні властивості. Діабетикам допомагає чай, приготовлений з листя, а корінці допомагають людям лікувати зуби.

А що ще можна приготувати з чуфи? Перш за все дужехороший освіжаючий напій «ордаш» або «орчада», як його називають іспанці. В Іспанії цей напій є національним. Кожного року там відбувається свято начесть орчада, де всі бажаючі можуть скуштувати цей напій. По зовнішньому вигляду він нагадує молоко. Іспанці вірять у легенду, в якій говориться, що колись каталонський король приїхав у Валенсію і дуже переїв за столом, отож йому стало зле. У цей час до нього прийшла дівчина і подала глечик з білим холодним напоєм. Випивши цей напій, король сказав «Orchata», що по Іспанські означає «Це золото».

Готують напій так. Свіжі горішки чуфи пропускають через м'ясорубку, а сухі спочатку настоюють протягом доби. Потім проціджують і протирають через сито. Отриману масу заливають теплою кип'яченою водою в пропорції 1:4. В отримане молочко добавляють за смаком цукор, корицю, ваніль. До столу цей напій подають охолодженим.

З чуфи виходить дуже ніжна і смачна халва. Для її приготування треба взяти: 1 склянку горішків, 2 стограмові склянки пшеничного борошна, стільки ж цукру, 75 г молока, 3 столові ложки олії, корицю, іваніль за смаком. Горішки обсмажити і помолоти. Борошно теж просмажити до золотистого кольору, потім змішати з горішками і добавити олію. Молоко, цукор, ваніль і корицю довести до кипіння і варити на маленькому вогні, перемішуючи все 2-3 хвилини. Потім все з'єднати, перемішати і зробити брикети.

Ще можна приготувати натуральний енергетичний напій – сурогат кави. Обмажити горішки, помолоти їх і готувати, як звичайну каву. Це напій чудовий, коли добавити туди невелику кількість кориці і ванілі.

З листя чуфи готують лікарський чай, який п'ють, щоб посилити імунітет і працездатність. Цей чай допомагає лікувати цукровий діабет.

На жаль, люди ще мало знають про цю рослину і дістати посадковий матеріал не так просто, хотілося, щоб фермери теж почали її вирощувати,. Затрати невеликі за доглядом, а користь відчутна. Я можу допомогти в придбанні посадкового матеріалу, Удод Володимир Іванович, с. Мишурин Ріг, Верхньодніпровський район, Дніпропетровська область, 51610. Тел. 068-310-33-81.

Корисна гіркота

Якщо ви нечутливі до гіркого чи навіть цінуєте цей смак - радійте

Чутливість до гіркоти розвинулася у людей у давні часи, коли людина була ще збирачем. Це дозволяло не вживати в їжу не тільки неїстівні, але й потенційно небезпечні недозрілі плоди і коріння. Придбана досвідом здатність гостро відчувати гіркий смак закріпилася на генетичному рівні і стала передаватися наступним поколінням.

СМАКОВІ відчуття гіркоти забезпечуються різними рецепторами. Ці рецептори - клітини витягнутої форми, розташовані в епітелії рота на смакових цибулинах язика, м'якого піднебіння і глотки. Причому зони гіркоти на язиці більше, ніж ділянок, що відповідають за визначення солодкого, солоного і кислого. Молекули їжі, розчинені в слині, через спеціальні пори потрапляють до клітин смакових цибулин, і далі інформація передається в спеціальний відділ кори головного мозку.

Практично у кожної четвертої людини кількість смакових рецепторів гіркоти більше, ніж у решти маси людей. Причому у жінок ці рецептори більш сприйнятливі, ніж у чоловіків. Вони відчувають таку гіркоту в напої та страві, яку чоловіки часто навіть не помічають. І це природно, адже жінки здавна відповідали за харчування сім'ї!

Особлива підвищена чутливість до гіркого існує і у дітей. Але в період статевого дозрівання нетерпимість до цього смаку починає слабшати. І ми відкриваємо для себе чай і каву, лимони та грейпфрути, вино і пиво. Сигнал тривоги стає менш вираженим.

У даний час встановлено, що більшість корисних органічних сполук, що містяться в овочах, деяких ягодах і фруктах, гіркі на смак. Практично всі вони володіють антиканцерогенними та протизапальними властивостями, а значить, здатні запобігти основним хворобам цивілізації - серцево-судинній і онкологічній.

Але в цих речовин є й інші корисні властивості :

флавоноїди, що надають забарвлення тканинам рослин, є потужними антиоксидантами;

ізотіоціанати, що входять до складу овочів сімейства хрестоцвітних, надають протимікробну дію і знижують рівень холестерину, а також регулюють метаболічні функції організму;

фалькаріндіол, що міститься в моркві, володіє протигрибковими властивостями;

кукурбітацин, виявлений в гарбузі, кабачках і огірках, володіє антигельмінтними, антимікробними, знеболюючими і жовчогінними властивостями;

томатін, захищає помідори, володіє антигістамінними властивостями і здатний активувати ріст і збереження м'язової маси;

нарінгенін і лімонін, що містяться в цитрусових, нормалізують рівень холестерину в крові, надаючи позитивний вплив на роботу печінки, і покращують когнітивні функції;

сорбінова кислота, присутня в ягодах брусниці і горобини, має сильну протимікробну дію.

Здоровенькі були!

Якщо ви нечутливі до гіркого чи навіть цінуєте цей смак - радійте. Вам рідше загрожує ожиріння, хвороби серця, діабет та онкологічні захворювання. В іншому випадку постарайтеся полюбити гірке. Дослідження вчених стверджують, що це можливо!

Необхідно збільшувати використання приправ і спецій при приготуванні їжі, зменшувати кількість доданого цукру в каву і чай, доповнювати традиційні страви корисними овочами, маскуючи їх тертим сиром або соусами. Збільшувати споживання корисних продуктів слід поступово. Зазвичай процес звикання триває близько двох місяців

Особливо важливо формувати позитивне ставлення до продуктів з гірчинкою у дітей, щоб вберегти їх від виникнення хвороб цивілізації.

У салати для дітей можна додавати фрукти, посипати їх тертими горіхами або підсмаженим кунжутом, а в якості заправки використовувати йогурт з корицею і медом. Добре використовувати пюреподібні коктейлі - смузі, основою яких зробити салатне листя. Овочі, нарізані на шматочки незвичайної форми, можна запекти в духовці і прикрасити часточками фруктів. А ще краще не допускати формування шкідливих смакових звичок у дитини!

.Гіркі речовини активують перетравлення їжі та наближають появу почуття насичення. Все це допомагає контролювати апетит і регулювати масу тіла. В області фітотерапії гіркі речовини здавна використовувалися з метою оптимізації процесу травлення, забезпечуючи не тільки засвоєння корисних речовин, але і своєчасну утилізацію невикористаного. Під впливом гіркоти виділяється більше слини, шлункового соку, ферментів, а також активізується мускулатура кишечника. Невеликі кількості гірких речовин, у вигляді відвару або настойки, прийняті до їжі, збуджують апетит.

Сторінку підготувала Анна МЕЛЬНИК.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 3 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1883944. Тираж 26655.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Ⓟ Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

НЕПИСАНІ ІСТОРІЇ МИКОЛИ НЕЧИПОРЕНКА

МИМО ЦЬОГО СЕЛА я не зміг проїхати спокійно. Тільки-но угледів на узбіччі табличку «Широчани», пригадав дивну виробничу характеристику, яку читав не мало і не багато – сорок з гаком років тому. «Враження нерішучості, яке він справляє при першому знайомстві, зникає відразу, коли бачиш його в роботі», - написав тоді бригадир тракторної бригади тутешнього птахорадгоспу про свого молодого механізатора Віктора Макогона. Звичайні ніби слова, а так запали у пам'ять, що не забулися до цих пір.

Як же склалося життя цього хлопця потім і чим займається та чи відомий він нині? – подумки запитав я сам себе і завернув у село. Свого часу Віктор дуже й дуже подивував не лише земляків. У серпні далекого уже 1977 року Макогона, якому на той момент виповнилося 24 роки, було проголошено кращим молодим трактористом Європи. Ви чуєте – всього Європейського континенту! Про це писали усі газети Радянського Союзу. В Апостолівський район зустрічатися з Макогоном приїжджали журналісти й чи не з усіх країн тодішнього соцтабору.

Почалося ж з того, що за підсумками ще 1975-го головний інженер тресту «Дніпроптахопром» Віталій Піддубний приймав звіт про використання техніки у птахорадгоспі «Широчанський». І натрапив на рядок: «Трактор К-700: річний виробіток 6400 гектарів умовної оранки». Прочитав і скривився: «Виправте помилку», - зателефонував у радгосп. Але директор радгоспу Борис Зінченко заявив, що це відповідає дійсності.

- Жартуєш чи й відверто глузуєш наді мною? – розсердився Піддубний. – Приписав, втративши почуття міри, а тепер хочеш, щоб і я повірив? Це ж бо все одно, що твій тракторист у висоту стрибнув вище за світового рекордсмена!

- Не стрибнув, а виробив новеньким «Кіровцем», – поправив Зінченко.

- І кому це ж новенький К-700 дістався? Не тому, бува, кого вже на другий орден подав? Стелиш, значить, любимчику доріжку до чергової нагороди?

- Ні, пацану ми свідомо віддали новий трактор, - спокійно відповів директор радгоспу. – Старі механізатори ходили круг нього та облизувалися, як коти біля сала, молилися, а ми віддали Віктору Макогону, який другий рік тільки, як сів на трактора. В якості весільного подарунку, до речі, бо він якраз оженився.

- Ти що, блекоти об'ївся чи так з глузду з'їхав? – аж стрепенувся Піддубний. - Ще не запоров цей сопляк тобі твого подарунку?

- І не запоре! – запевнив Зінченко. – Уродився дивовижним хлопець. Трудящих батьків син і сам трудяга. Говорити-патякати язиком не вміє, а коли на тракторі працює – ну як ото Дмитро Гнатюк пісню співає. Талант!

І ось через півроку Піддубний раптом викликає у трест Віктора Макогона. І повідомляє, що птахопром всього Радянського Союзу проводить змагання молодих трактористів у Краснодарському краї. «Збирайся і їдь туди, – наказав. – Отам якщо не підкачаєш, тоді лише й повірю я, що в тебе справді хист від Бога». Віктор не підкачав – повернувся з першим місцем. Але повернутися не встиг, як пропозиція від комсомолу України: захищати честь республіки на Всесоюзному конкурсі молодих механізаторів у Челябінській області. І знову вийшов переможцем. Та через рік сказали, що завоювати лаври легше, ніж їх утримати, а комсомол знову скликає молодих трактористів країни мірятися силами. На цей раз у Суздальській області.

Після успіху під Суздалем і опинився український юнак на Міжнародних змаганнях трактористів-орачів країн-членів Ради Економічної Взаємодопомоги – памятаєте, існувала така? На полях держгоспів польського комбінату «Голя» йому довелося змагатися з ровесниками з тодішніх Болгарії, НДР, Угорщини, Румунії, Польщі, Югославії та Чехословаччини. І жодному з них наш Вітя не залишив шансів утерти йому носа. Заступник начальника Головуправління механізації Міністерства сільського господарства Союзу РСР Володимир Косихін, який очолював на змаганнях делегацію радянських хлопців, потім надіслав у Широчани листа: «Роботу, яку продемонстрував В. І. Макогон, спеціалісти усіх країн Соцтабору одностайно назвали фантастичною».

Тільки завдяки цьому листу земляки і дізналися, що Віктор здобув перемогу на Міжнародних змаганнях. Бо, повернувшись додому, він нікому не хвалився своїм успіхом. Мовчки сховав подалі Диплом і Золоту медаль, на якій були зображені паралелі та меридіани з цятками материків і корпус плуга над ними, і вийшов на роботу.

РОДОМ ВІКТОР з сусіднього села. У Широчани перебрався після весілля – до батьків дружини. Його Ніна працювала на пташнику. І хоч від народження була широчанською, досі однак не знала, що навколо її села так багато гарних польових квітів росте. Віктор щовечора приносив зі степу для неї пучечки волошок.

Незабаром і Ніна порадувала чоловіка приємним сюрпризом. Одного ранку гукнула: «Приміряй!» І подала білосніжну сорочку та модну краватку до неї. «А яке сьогодні свято?» – здивувався від несподіванки Віктор.

– Хіба не свято, – усміхнулася дружина, – що у нас віднині з'явиться власне сімейне гніздечко?

Того дня молоде подружжя одержувало ключі від новенького будинку. Цілу вулицю для своїх людей забудував радгосп. Справляв новосілля і його ранній, але вже знаменитий тракторист. Радість була велика, справжнісінька щастя. «Я тут ось уже й намалювала, – зніяковіло розгортала Ніна аркушик паперу, – як обставимо світлицю, кухню і спальню».

То щоб довго не переповідати інші подробиці життя Віктора, скажемо, що складалася його доля напрочуд вдало. Знайшлося у Макогонів дві донечки – ростили й виховували їх. Настав час, і також бідову Ніну – пара була, кажуть, на завидки всім, іншої такої ще треба було шукати – призначили завідуючою на пташнику. Потім вона перейшла дояркою на тваринницьку ферму. А Віктор продовжував трудитися на тракторі. Його з нього і налигачем не могли стягнути. Пропонували і помічником бригадира, і навіть інструктором в сільське ПТУ. Та правильно, говорив пізніше інженер агрофірми в Широчанах Володимир Нікіфоров, Віктор Макогон правильно робив, що не гнався за примарними журавлями у небі. Мав він у руках своїх обдарування і здібності, яких ніхто у селі не міг поставити під сумнів. У зоряні для Макогона 70 – 80 роки минулого століття Нікіфоров працював з Віктором напарником – на одному тракторі. І що теж став першокласним механізатором, завдячував йому.

- Потім нас обох і покликав директор радгоспу, - розповідав, - та сказав, що один з нас повинен стати механіком у бригаді. Віктор ні в яку, я також. Тоді директор дістав два сірника, одного надламав і запропонував тягнути. Кому дістанеться надломлений, тому, мовляв, і «поламаю» біографію. Тягнув Віктор. Витягнув цілого. Фортуна-доля не могла не посміхнутися йому.

ТО ТЕПЕР, наполягав Нікіфоров, варто говорити винятково про те, що сталося на початку 2000 року. Це коли і в Широчани, як лиха гостя у двері, грюкнула аграрна реформа. Ми й опам'ятатися як слід не встигли, продовжував Нікіфоров, як прийшла велика біда. За день щезло господарство, за місяць чи два і все його майно пішло прахом. Ферми спорожніли, а алюмінієві пташники, завезені колись з Демократичної Німеччини, ночами вивезли на металобрухт. Ні з того, ні з сього всі сівалки, культиватори, борони, комбайни і трактори, включаючи Вікторів «Кіровець», забрали ніби за борги. Лишень земельні паї людям і дісталися. Але «впаяли їх, мов злидарям діряві торби», бо що з ними робити, якщо голі й босі?

- Так от, про Віктора Івановича, про Макогона себто, – продовжував Володимир Нікіфоров. – Часи такі пішли, що виявилася у нього, на жаль, одна суттєва вада. Яка й завадила чоловіку, зламала його і жбурнула в нестатки. Хоч убий, не уміє він хитрувати, вигадувати та красти, поперед інших гребти під себе. Уміє тільки навіжено працювати на тракторі – така оце вада. А тут його послуги нікому не знадобилися. І залишився він без роботи, мов без рук-ніг та опори у своєму житті. Сорок сім років якраз виповнилося – отож ні туди, ні сюди. Як наче виривали-вигорнули живцем та з корінням і викинули на смітник.

Та ще колишньому господарству, тепер спустошеному і розпайованому, довго не везло на так званих інвесторів. Один, другий, потім і третій бігом і аж пускаючи слинку, сподіваючись лопатами гроші гребти, наввипередки спішили сюди. Однак духу вистачало на один сезон. Кидали потім село, навіть не розплачуючись з людьми за оренду паїв. До Макогонів завітала Нінина родичка з Москви. Як побачила, в якій бідності вона з чоловіком живе, заходилася умовляти мерщій їхати до столиці Росії на заробітки. Віктор відмовився відразу. Що я там, запитав, забув? По Арбату плуга тягати дадуть, чи що? Але Ніна, діватися не було куди, все ж поїхала. В тимчасове «відрядження», як вони вирішили з Віктором.

Знав би Віктор Іванович, чим це обернеться для нього, нізащо не пустив би. А обернулося тим, що реформа, розваливши спочатку радгосп і пташники та ферми у ньому, розвалила слідом і сім'ю Макогону. Докоряти дружині він не має підстав. Хоч і не винен у тому, що раптом став нездатним забезпечувати родину. І дружина ж згодом кілька разів наполягала, аби і він перебирався у Москву. Змогла ж бо вона влаштуватися там нівроку, навіть мала де жити. Але чоловік так і не зміг перебороти себе та залишити свої Широчани. Приріс тут до рідної землі пуповиною. Як він без неї та ще й на чужині? А у Ніни терпець і урвався, вона подала на розлучення. Інакше, пояснила, не дадуть громадянства Росії їй і дозволу на постійне проживання. Жінка ж бо прийшла до висновку уже тоді, що з України нині краще тікати мерщій і стрімголов та не озиратися - як чоловік не збагне? Отак і зникло порозуміння між ними та розійшлися їхні шляхи-доріжки, наче ніколи і не трималися вони купи. Незабаром усе село знало, що «трапився Нінці Макогон підходящий бой-френд» - підстаркуватий, але вдівець з квартирою, от вона там і вийшла за нього заміж. А Віктору після цього, наче в насмішку на додачу, запропонували іти сторожем у тракторну бригаду.

- Однієї весни, правда, просили зненацька сіяти ранні зернові, – казав Віктор Іванович. – Але я сказав, що ні. Що на великому тракторі мені наче уже важко. Навмисне так сказав. Сідати на трактор, якого сам не лампічив, засівати поля, які не готував під посів, а тепер і не вносячи міндобрив – хіба це робота? Все одно, що знущатися над землею та всліпу...

МАКОГОНА я, звісна річ, впізнав. І не скажу, що він дуже постарів. Інша річ, що змарнілий і з глибоким смутком та печаллю в очах нині цей чоловік був. Ще якийсь зніяковілий або й розгублений, пригнічений від того, що він, колись упевнений в собі, зараз мов вивертень при дорозі і невдаха. Від цього обида і страждання давлять, навіть сором перед земляками. Старається не дивитися селянам в очі, неначе він у чомусь провинився перед ними. Живе ж один, як палець, у своєму раніше повному радості та добра домі, як у пустці – від цього також страждає. Рідна сестра-жалібниця Віктора Валентина Іванівна по-секрету сказала мені: «Брат мій ще й однолюб, і це теж тепер велика його біда. А щоб помагати йому, борщу там зварити чи випрати сорочку, так надто гордий, аби дозволяти навіть мені».

Цілий рік безробітний Вітя Макогон стояв на біржі. Потім якось новий власник-інвестор господарства зжалівся і взяв на кілька місяців до осені біля тракторів попрацювати слюсарем. На умовах, що крім зарплати, дворазове безкоштовне харчування і пляшка мінеральної води на день. За відсутності інших прийнятних пропозицій і присутності власної скрути мусив погодитися. Є ж бо змога хоч зрідка виїжджати у степ, дихати його пахощами і милуватися краєвидами. А ще там, у степу, який весь він з кінця в кінець переорав за своє життя, до нього виразним і світлим баченням, ніби було це тільки вчора, приходять спогади про молодість. І про оті змагання трактористів-орачів у Польщі, на яких він виборов Золоту медаль переможця. Хоч спогади ці, раніше бентежні й приємні, зараз завдають душевного болю та душать сльозами. Але вони єдине, що у нього ще залишилося і зв'язує його з життям у своєму селі.

Адже медаль та Диплом кращого молодого тракториста Європи ще тоді за гарячими слідами забрали в область. В Музей комсомольської слави. Якось Макогон їздив у Дніпропетровськ. У приміщенні музею, захаращеному тепер всілякими фірмами та банками, ледве знайшов кімнатку з експонатами. Його медалі серед них не виявилося. Десь заховали, сказали, у схрони, але Макогон зрозумів, що викинули геть, як непотріб. То нічого нікому не сказавши, Віктор Іванович розвернувся і пішов собі. Ідучи, з усіх сил намагався не опускати розправлених плечей. Щоб не виглядати чоловіком, у якого, могли подумати, відібрали ще й силу його волі та власну гордість.

Передплатити «Фермер Придніпров'я» на наступний 2019 рік можна у будь-якому поштовому відділенні області. Передплатний індекс 60092.

РЕКЛАМА